

Geloof een vriend niet, vertrouwt niet op een voornaamsten vriend; bewaar de deuren uws monds voor haar, die in uw schoot ligt. Want de zoon veracht den vader, de dochter staat op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder; eens mans vijanden zijn zijn huisgenoten. Maar ik zal uitzien naar den HEERE, ik zal wachten op de God mijns heils; mijn God zal mij horen, Micha 7:5-7.

De eerste vier verzen van dit hoofdstuk verklaren in welk verband we deze woorden dienen te verstaan. Deze woorden zijn bij de profeet uit de nood geboren geworden. Hij profeteerde met deze woorden welke tijden van smart, ellende en droefenis, velen stond te wachten. Wat hebben de zonden niet teweeg gebracht, geliefde lezer? De inhoud van deze woorden hebben qua actualiteit werkelijk niets ingeboet, wanneer we ze projecteren op de huidige tijd waarin we nu leven. Hoe smartelijk kan het zijn wanneer een mens gehaat wordt om zijn getuigenis. Welk een verdriet kan een vader van zijn kinderen niet hebben, wanneer ze bij tijden tegen hem op willen staan. Wanneer zijn kinderen zijn liefde blindelings afwijzen, omdat ze hem meestentijds niet meer verstaan. 'Mijn vader is m'n vader niet meer die ik vroeger mocht hebben. Mijn man is niet meer die man die ik getrouwd heb.' Welk een eenzaamheid kan dat geven in een gezin. Deze dingen zoekt geen mens, maar het overkomt je wanneer God de eeuwigheid in de tijd brengt. Dan ziet zo'n ziel niet alleen de dreigende oordelen voor zichzelf, maar ook voor degenen die hem lief en dierbaar zijn geworden. Dat zijn met name zijn vrouw en lieve kinderen, met daarbij enkele van zijn dierbare vrienden. Maar, wanneer een ander niet ziet wat jij wel mag zien, baart dat onbegrip en eenzaamheid. Zo'n mens wordt afgezonderd van anderen zonder dat hij het zelf wil. Men keert zich van je af, door uw getuigenis, uw geschonken licht en kennis, uw geschonken genade, noem verder maar op. De duisternis kan immers het licht nooit verdragen, hoe ogenschijnlijk rechtzinnig iemand ook kan lijken. Zolang een ziel nog onder de vloek der wet verkeert, hoort hij liever het gevloek en getier van deze wereld, dan het gezang van de engelen in de hemel. Hoort hij liever zichzelf spreken, dan zwijgzaam op te merken wat God tot hem door Zijn lieve Woord te zeggen heeft. Zomin de wetgeleerden en de farizeeërs de uitnemende wijsheid van Christus konden verdragen, evenmin kan de wereld en de vrome godsdienst het getuigenis van hen die geestelijk uit Christus geboren zijn geworden, verdragen. Want Ik zal u mond en wijsheid geven, welke niet zullen kunnen tegenspreken, noch wederstaan allen, die zich tegen u zetten. En gij zult overgeleverd worden ook van ouders, en broeders, en magen, en vrienden; en zij zullen er sommigen uit u doden. En gij zult van allen gehaat worden om Mijns Naams wil. Doch niet een haar uit uw hoofd zal verloren gaan. Bezit uw zielen in uw lijdzaamheid, Lukas 21:15-19.

En toch hadden de apostelen niet anders dan het behoud van hun hoorders op het oog. Zo kan een vader of een moeder eveneens het geestelijk behoud van zijn/haar kinderen op het oog hebben, door ze gedurig te waarschuwen, en niet minder voor ze te bidden. 'Wijk maar van mij, want aan de kennis van Uw wegen heb ik geen lust', is dan meestentijds hun antwoord, in woorden of door gebaren. Terwijl ik dit zo schrijf moet ik denken aan (ds.) Hannes Van der Poel, die ook een godvrezende moeder mocht hebben. Met de tijd dat hij boerenknecht werd, nam hij liever zijn pakje brood mee, in plaats van tussen de middag thuis te komen eten. Dan moest hij telkens het gebed van zijn wenende moeder aanhoren. Dat kon hij niet verdragen. De klappen van zijn vader kon hij beter verdragen, dan de tranen van zijn

lieve moeder. Poel wenste tenslotte nog liever clown te worden in een circus, zodat hij de hele dag kon lachen en plezier kon maken. Wat een smartelijke beproeving was dit voor zijn godvrezende moeder, die van Gods' wege erbij bepaald was geworden dat haar jongen een dienstknechtje des Heeren moest worden. Wat heeft ook deze moeder niet een lijdzaamheid moeten betrachten, en op dit punt een geestelijke sterfweg moeten gaan. Ja lezer, een mens gaat van zichzelf niet naar God vragen tenzij God naar hem begint te vragen, door de weg van Zijn heilige recht. Door de weg van de zondaar gedurig voor te houden: "betaal Mij wat gij schuldig zijt!" Door de weg van de eeuwigheid in de tijd te brengen. Door de weg van het inbrengen van Zijn heilige wet, waardoor de zonden gaan leven in het hart van de zondaar. Door de weg van die zondaar in het stof voor Hem neder te werpen. Door de weg van hem uit te laten roepen: "Heere, ik moet sterven, maar kan niet sterven. Ik moet betalen, maar kan niet betalen." Door de weg dat deze zondaar al wenende en biddende een Weg tot behoudenis gaat leren zoeken, om van de komende en dreigende toorn te kunnen ontvlieden. Ja lezer, wanneer een vader of een moeder deze wegen zelf heeft mogen bewandelen, en tenslotte een Borg en Middelaar voor zijn/haar hemelhoge schuld heeft mogen vinden, uit vrije genade om niet. Dan wenst hij/zij, dat zijn of haar zaad ook deze dingen gaat zoeken, in plaats van hun kostbare genadetijd in de wereld te verkwanselen. Zoek dan de dingen die boven zijn, en niet die beneden zijn, aler het voor eeuwig te laat zal zijn, geliefde lezer.

Geloof een vriend niet, vertrouwt niet op een voornaamsten vriend. Hoe zwaar en hoe moeilijk zijn deze woorden te verstaan, voor iemand die een ander (soms te) snel in vertrouwen neemt. Dit kan voor een gedeelte in zijn karakter verklaard liggen, maar ook te maken hebben met de liefde Gods in Christus te maken hebben, waarin hij bij tijden veel mag wandelen. Wanneer een ziel veel in deze liefde mag wandelen, merkt de apostel daar het volgende over op : De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; De liefde handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad, 1 Kor. 13:4-5. De liefde zoekt dus nooit zichzelf, maar het Voorwerp van de liefde, dat is Christus. En omdat deze liefde zichzelf niet zoekt, zoekt zij ook het geestelijke behoud van anderen, met name van hen die ze lief en dierbaar zijn geworden. Hierin handelt de liefde niet ongeschiktelijk, zij denkt daarin ook geen kwaad. Maar ondanks al die dingen, kunnen anderen u wel kwaad en pijn doen, bedoeld of onbedoeld, met hun woorden en daden. Tenzij een mens wederom geboren is, hij kan het Koninkrijk der hemelen niet zien...!! Zo'n vriend kan wel spreken over dat hemelse Koninkrijk, maar beseft wezenlijk niet waar hij over spreekt. Omdat hij geen kennis heeft aan de verbrijzelende kracht, en de hemelse liefde van dat Koninkrijk. Ook kent zo'n mens de Koning van dat hemelse Koninkrijk niet. Hij weet daarom niet wat hij zegt, hoe rechtzinnig het ook moge klinken. In zijn rechtzinnige spreken mist hij de diepte, de geur, de klank, de vele kleuren, van dat Koninkrijk. Een verloskundige die zelf geen kinderen heeft weet niet wat het is om kinderen te baren. Zij kan aanwezig zijn geweest bij de geboorten van wel duizend zuigelingen, zij kan haar medische hulp hierbij geboden hebben, en de barende moeder daarmee tot een hulpe zijn geweest, maar zij weet zelf niet wat het is om een kind te baren. Ze kan er duizenden boeken over gelezen hebben, en vanuit deze theoretische kennis verklaren wat er in het lichaam van een barende moeder allemaal plaats vind, maar zelf heeft ze nimmer een kind gebaart. Zij weet niet van de angsten, van de smarten, van niet te kunnen en toch te

moeten baren. Zij weet niet van het moment dat een moeder uiteindelijk geen kracht meer heeft om te baren, en dat dan meestentijds het moment is aangebroken waarop haar kindje geboren wordt. Zij weet niet van de uitzinnige vreugde en blijdschap die er bij zo'n moeder wanneer ze haar kindje op haar boezem krijgt gelegd. Zij weet niet hoe dan in een klap al haar nood, ellende en pijn, verdwenen zijn. *Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, dewijl haar ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeken gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer, om de blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is, Joh. 16:21.*

Geliefde lezer, leg hier uw hart eens naast, en maak zelf de geestelijke toepassing eens. Een mens kan daarom een zee van uiterlijke kennis vergaart hebben, maar nog alles missen. Hij kan uitblinken in de uiterlijke verklaring van Gods Woord, een diep inzicht hebben in de wegen die God met Zijn volk houdt, maar zelf geen kennis hebben aan geestelijke barensweeën. Sommigen hebben werkelijk parels van wijsheden in hun hoofd, maar hun buik vol van slangenvergif. Anderen spreken de talen der engelen, en doen de werken der duivelen. Weer anderen zijn rechtzinnige belijders, maar hun kelen zijn geopende graven, en spreken meestentijds de taal der duivelen. Mag u dit herkennen, lezer? Velen van Gods volk houden deze dingen voor onmogelijk, totdat ze er mee te maken krijgen. Velen zullen er gereinigd en wit gemaakt, en gelouterd worden; doch de goddelozen zullen goddelooslijk handelen, en geen van de goddelozen zullen het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan, Daniel 12:10.

Geloof een vriend niet, vertrouwt niet op een voornaamsten vriend. Enige tijd geleden maakte ik met iemand kennis, die me bij hem thuis uitnodigde. Hij vroeg me om pastorale bijstand. Ik wist niet op welk vlak hij dat zocht, en ook niet of ik daar capabel voor was. Toen ik bij hem aankwam, trof ik een leeg huis, met alleen een foto van zijn gezin aan de muur. Wat is toch een huis leeg, zonder de gezelligheid van een huisvrouw. Maar, ik had niets door, en dacht dat zijn vrouw even weg was met de kinderen. We gingen zitten, en begonnen wat te praten. Maar toen het eenmaal rond de klok van etenstijd was, bleef het toch wel akelig stil in huis. Ik keek wat om me heen, waarop hij me opmerkte dat misschien nu het kwartje wel bij me gevallen was. *"Heeft je vrouw je verlaten?"*, vroeg ik hem. De tranen stonden hem in zijn ogen. Ik schaamde me dat ik hier niet eerder aan had gedacht. Wat had ik het met deze jongeman te doen, geliefde lezer. Het bleek dat zijn beste vriend er met zijn vrouw en kinderen vandoor was gegaan. Door welk een hel ging deze man heen. Hij vertelde me dat hij werkelijk in alle staten was. Wat kan dan een mens anders dan proberen een luisterend oor voor zo iemand te zijn, en wat zijn mensen dan slechte vertroosters. Hij vroeg me wat te doen. Ik zei hem dat ik zijn gevoelens voor een weinig kon begrijpen. Hij kon er uit spreken, ik slechts over spreken. Toch raadde ik hem vanuit Romeinen 12 aan, niet de vergelding te zoeken. Hoe moeilijk is het dan een wijze raadgever te zijn, geliefde lezer. Hij vertelde me dat hij ooit eens een geestelijke slag naar binnen had gekregen, en hem toen de innerlijke rust was opgezegd. Toen heeft hij den Heere gevraagd, of Hij alles uit de weg wilde ruimen, wat zijn bekering in de weg mocht staan. Nu kwamen de woorden uit dit welgemeende gebedje telkens bij hem terug. Maar dit had hij natuurlijk niet bedoeld. Nooit in zo'n weg, geliefden! We hebben met elkaar gegeten, en met elkaar gebeden. Gesmeekt of God de wrevel en de haat uit zijn hart weg wilde nemen, om deze te vervangen door de liefde Gods in Christus Jezus. Ik heb getracht hem tot een hand en voet te wezen. Toen hij me later het verloop van de zaak mailde, werd ik bepaald bij die woorden

uit Rom. 2 vers 4. Of veracht gij den rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt? Ik schreef hem terug dat het Gods goedertierenheden bij de moordenaar naast de Heere Jezus, dat hij naast Hem gekruisigd moest worden. En bij de stokbewaarder was het een aardbeving die Gods goedertierenheid was, die hem en zijn gezin tot de waarachtige bekering en het geloof in Jezus Christus heeft geleid, Hand. 16:26-34. Ja lezer, dat heeft die moordenaar en die stokbewaarder later pas begrepen. Wie zal de wijsheid Gods in deze kunnen begrijpen? Toen ik zijn mails ontving, moest ik zo telkens aan deze dingen denken. Ik zeg niet dat ik dit speciaal voor hem kreeg, maar moest er wel telkens aan denken. Wat zou het toch een eeuwig wonder als God ook deze jongeman nog zou willen bekeren, en hem daarmee op een plek voor Hem te brengen waar hij zelf nooit zou kunnen komen. Dan zou zijn gebedje verhoord zijn geworden, en God daarvan alle eer, roem en glorie, ontvangen, is mijn hartelijke wens en bede. Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, also zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan ulieder gedachten, Jes. 55:8-9.

Geloof een vriend niet, vertrouwt niet op een voornaamsten vriend. Bestaat er dan werkelijk geen echte vriendschap, en kunnen we dan geen enkele vriend vertrouwen. Jawel lezer, Gods Woord spreekt bijv. van de vriendschap tussen David en Jonathan. Maar zij waren niet alleen hartenvrienden, maar ook geestelijke broeders van elkaar. Zij hadden elkaar in God gevonden, en mochten elkaar bij tijden ook in God kwijt geraken. Meestentijds zijn dat de vrienden die een mens zelf niet zoekt, maar van Gods' wege op zijn weg gebracht. Toch dacht David later ook in Achitofel een hartenvriend te hebben, die hij echter nooit geloven moest, en nog minder moest vertrouwen. Ik meen dat er maar weinigen zijn die hierin niet gestruikeld hebben.

Bewaar de deuren uws monds voor haar, die in uw schoot ligt. Hoe eenzaam kan een man en vader in zijn gezin zijn. In een gezin dat hij zeer lief heeft mogen krijgen. Welk een lijdzaamheid en verdrukking moet hij bij tijden niet lijden, om zijn lieve vrouw en kindertjes te mogen winnen voor het Koninkrijk der hemelen, dat hem lief en zeer dierbaar geworden is. Hierin moet hij al struikelende wijsheid en geduld leren betrachten, beseffende dat ze hem meestentijds niet verstaan. Ook zijn lieve vrouw niet. Hierin moet hij bij tijden de deuren van zijn mond leren bewaren, voor haar, met wie hij normaliter alles deelt. Voor haar die in zijn schoot ligt, lezer. Terwijl ik deze dingen zo schrijf, moet ik denken aan de Heere Jezus, Die de Bruidgom van zijn bruidskerk op aarde was. Ook Hij was zeer eenzaam onder Zijn discipelen, die Hem bij tijden ook nog niet verstonden. Dit waren Zijn kleingelovige kinderkens, laat staan, een moeder of een echtgenote die de Heere (nog) niet mag kennen. De discipelen was het van God gegeven deze dingen te verstaan, maar wat bleken zij menigmaal in een hoop dingen nog onkundig en ongeoeffend, Lukas 8:10, Markus 4:11-12. Hoe eenzaam was Christus niet, toen Hij het Zijn jongelingen moest aanzeggen : *Hij dan kwam tot Simon Petrus; en die zeide tot Hem: Heere, zult Gij mij de voeten wassen? Jezus antwoordde en zeide tot hem: Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na dezen verstaan, Joh. 13:6-7.*

Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen, Joh. 16:12.

Ja lezer, in vele dingen konden ze Hem nog niet verstaan. Daartoe blonk hun lieve Meester uit in geduld en lijdzaamheid, en zocht Hij ook veel het Aangezicht van Zijn lieve Vader in de eenzaamheid. Later overkwam de apostelen dezelfde dingen, toen zij hun gemeenten aanschreven middels hun leerbrieven, 1 Kor. 3:2, Hebr. 5:13, 2 Kor. 2:4, 1 Petrus 2:2, 2 Petrus 3:16. Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn; Dewelke wij ook spreken, niet met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende. Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden, 1 Kor. 2:12-14. Wat moet een man die deze Geest uit vrije genade om niet deelachtig geworden is, en door deze Geest mag spreken, daarom telkens veel geduld en lijdzaamheid betrachten jegens zijn lieve vrouw, en haar omringen met zijn gebeden, opdat de ongelovige man door zijn vrouw geheiligd zou zijn, en de ongelovige vrouw door haar man geheiligd zou zijn, leert de apostel. Geheiligd zijn in, betekent hier, delen in zijn of haar geestelijke zegeningen, of wonen met. Kon en mocht den Heere deze zaken ook heiligen aan hun onsterfelijke harten voor de eeuwigheid. Maar geliefde lezer, wanneer de Heere iemand een weinig nader in Zijn wegen heeft willen onderwijzen, wat moet deze ziel dan menigmaal zijn geheimen voor haar of hem bewaren die in zijn schoot ligt. De aardse liefdesband is dus van een andere aard als de geestelijke liefdesband. Wanneer beiden er mogen zijn, is dat dubbele genade, lezer. Waarom dan de deuren van uw mond bewaren voor haar die in uw schoot ligt? Opdat ze u geen verdriet en smart zal aandoen met de geheimen die u aan haar heeft willen vertellen. Ook dit kan een geestelijke sterfweg voor iemand zijn. Ja, het kan zelfs een tuchtmeester voor hem zijn tot Christus. “Ach Heere, wilt u mijn blinde lieve vrouwtje ook tot U bekeren opdat we samen, met ons zaad, U den Heere mochten vrezen?”

Want de zoon veracht den vader, de dochter staat op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder; eens mans vijanden zijn zijn huisgenoten. Dit kan zijn in woorden, in gebaren of in daden, lezer. Welk een smart kan een godvrezende vader of moeder niet van hun kinderen hebben. Toch zijn deze dingen te dragen, lezer. Wanneer een mens gedurig mag zien op het gewillig lijden en sterven van zijn lieve Zaligmaker. Hij werd onschuldig bespot, gesmaad en gehoond en deed borgtochtelijk Zijn mond niet open. Hij is verlaten geweest van Zijn lieve Vader, opdat Zijn volk nimmer van Hem verlaten behoefde te wezen. Hij liet Zich tegenspreken door vrome wetgeleerden en farizeeërs, die Hij voor Zijn voeten had kunnen verteren. Hij had legioenen legermachten der engelen ter hulpe kunnen roepen, maar deed het niet. Zijn weg was de weg van kruislijden, lezer. De weg van bespot, gehoond en gesmaad worden. De weg van gegeseld worden. De weg van verdrukkingen lijden. De weg verachtingen en verdachtmakingen is Hij gegaan. Ja lezer, en als u nou van Hem wezen, bij Hem mag horen, uit Hem geboren mag zijn, dan zullen al deze dingen op deze vervloekte aarde ook uw deel zijn. Dat hoeft u niet te zoeken, nee, dat overkomt u. Want, het is een door God gestelde vijandschap, tussen het Vrouwenzaad en slangenzaad, Gen. 3:15. En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad. Zomin de duivel ooit een vriend van Christus zal worden, en zomin de Palestijnen ooit vrienden van Israel zullen worden, evenmin zal de wereld en de vrome godsdienst een vriend van Gods verkoren volk

worden. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen, Joh. 16:33b. Maar dat maakt de geleden smarten die een godvrezende vader of moeder van zijn/haar kinderen bij tijden moet lijden, er niet minder om. Welk een verdriet kan een vader van zijn dochters hebben, wanneer zij het geestelijke juk van hun vader niet zien, niet begrijpen, niet verstaan, wat hem van Gods' wege op zijn schouders is gelegd geworden. Zo'n vader wil voor zijn kinderen altijd dezelfde vader blijven, want wie wil er gehaat worden van zijn kinderen? Maar kan en wil tenslotte niet anders meer. De dingen van Gods Koninkrijk gaan hem tenslotte zwaarder wegen, dan zijn vrouw en kinderen. Dat wil niet zeggen, dat hij zijn vrouw en kinderen dan ineens niet meer liefheeft. Nee, maar hij wordt ertoe verwaardigd om hen in zijn hart en genegenheden op de tweede plaats te zetten. Wanneer dan zijn hart gedurig bezet mag zijn met de dingen van de Heere en Zijn Koninkrijk, is hij voor zijn kinderen menigmaal tot een aanstoot. Waarop ze dan menigmaal tegen hem zeggen, dat hij wat nuttigs moet gaan doen, in plaats de hele dag bezig te zijn in de dingen van Gods Koninkrijk. Ook deze vurige pijlen uit de hel, moet zo'n vader dan keer op keer naar boven door schieten. Ook deze dingen zijn hem een tuchtmeester tot Christus, waarop hij bij tijden op zijn knietjes neer mag vallen voor zijn Koning. "Lieve Heere, vergeef het mijn kinderen, want ze weten niet wat ze doen, en beseffen niet wat ze zeggen." Ja lezer, hoe kan de duivelse hellemacht iemands kinderen misbruiken door u te raken, u te bezeren, u te smarten, tot in het diepste van uw ziel.

'Papa, waar gaat u zo vroeg naar toe?'

'Kind, je vader moet weg, ik heb nog werk te doen.'

'Ja maar, u heeft toch uw bedrijf verkocht, en u doet nu toch niets meer?'

'Kind, je vader is nu met andere dingen bezet geworden. Geestelijke zaken.'

'Ja maar pap, dat is toch geen werk? Dat levert toch geen geld op?'

'Jawel kind, dat is een ander werk. Een veracht werk, wat slechts weinigen waarderen.'

'Ja maar pap, u moet toch voor ons blijven zorgen? Hoe moet het dan straks verder?'

'Ja kind, je vader weet het allemaal. Ik zal met de hulpe des Heeren, altijd trachten voor je te blijven zorgen. De Heere heeft je vader beloofd met hem te zijn tot de voleinding van deze wereld, Matth. 28:20.'

Maar ik zal uitzien naar den HEERE, ik zal wachten op de God mijns heils; mijn God zal mij horen.

Ik ben jong geweest, ook ben ik oud geworden, maar heb niet gezien den rechtvaardige verlaten, noch zijn zaad zoekende brood, Psalm 37:25. Geliefde lezer, mag dit uw gedurige vertrouwen zijn? Mag u ervan verzekerd zijn, dat Hij u nimmer zal begeven noch zal verlaten? Mag dit uw dagelijkse bede zijn? "Heere, wees met mij, waar ik ga of sta? Heere, bewaar me voor de wereld en al haar begeerlijkheden." Mag u het weten dat Zijn heilig oog altijd op u zijn zal. Mag u het weten, in Zijn heilige handpalmen gegraveerd te zijn, en dat uw muren steeds voor Hem zijn? Mag u het weten Zijn oogappel te zijn? Mag u het weten voor Zijn rekening te wandelen, op weg en reis naar die nimmereindigende eeuwigheid? Op kosten van Hem, Die Zich niet schaamde u Zijn broeder te noemen. Geliefde lezer, mag u dat weten? Indien wel, dan bent u eeuwig zalig in Hem, ondanks dat de pijlen uit de rampzaligheid gedurig op u afgevuurd zullen worden. Verblijdt en verheugt u dan in uw lieve Koning en Zaligmaker, Die over uw zal heersen in liefde en vrede, en u zal regeren met Zijn Goddelijke wijsheid. Bedenk dat de verdrukking die ge moet lijden van uw kinderen slechts van korte duur, ten opzichte

van de eeuwige zaligheid die ge straks in Christus zult beërven. Vergeld geen kwaad voor kwaad, maar goed voor kwaad. Liefde voor haat. Zegent hen, die u vloeken en vervolgen. Verblijdt u in de hoop. Zijt geduldig in de verdrukking. Volhardt in het gebed. Wreekt uzelf niet, beminden, maar geeft den toorn plaats; want er is geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de Heere. Indien dan uw vijand hongert, zo spijzigt hem; indien hem dorst, zo geeft hem te drinken; want dat doende, zult gij kolen vuurs op zijn hoofd hopen. Wordt van het kwade niet overwonnen, maar overwint het kwade door het goede, Rom. 12:19-21.

Maar geliefden, indien u hier nog buiten staat, heb dan geen rust aleeer ge hier ook deelgenoot van mag wezen. Verlaat toch de wereld en al haar slechtheden. De wereld maakt niet gelukkig. Het geld van de wereld kan u nooit verzadigen. Want het geld wordt van het geld nooit verzadigd. Er is maar een ding wat u gelukkig kan maken. Dat is het geloof in de Heere Jezus Christus, dat is ook Hope in Hem tot eeuwige zaligheid, en de liefde Gods in Christus. Maar de meeste van die, is de liefde. Want, door deze liefde konden destijds zelfs de martelaren voor hun beulen bidden, gelijk Christus voor hen bad die Hem gekruisigd hadden. Weet dat ge zonder deze drie kostbare zaken straks voor eeuwig buiten zal moeten zijn. Maar buiten zullen zijn de honden, en de tovenaars, en de hoereerders, en de doodslagers, en de afgodendienaars, en een iegelijk, die de leugen liefheeft, en doet, Openb. 22:15. Wendt u dan naar Hem toe, en wordt behouden, alle gij einden der aarde! want Hij is God, en niemand meer. Het bloed van Jezus Christus wast en reinigt van alle zonden. Amen

D.J. Kleen